

Zöld Mindentudás Egyeteme

2011/12.

2. előadás – Éder Andrea, A „bölcstől bölcsőig” elmélet

Az STKH Sopron és Térsége Környezetvédelmi és Hulladékgazdálkodási Kft. által szervezett Zöld Mindentudás Egyeteme programsorozat második előadására 2011. október 25-én került sor, a Roth Gyula Gyakorló Szakközépiskola és Kollégium dísztermében.

A körülbelül ötven perces előadást Éder Andrea, az STKH Kft. marketing vezetője tartotta meg, A „bölcstől bölcsőig” elmélet címmel.

Nagy örömünkre a vártnál is több érdeklődő töltötte meg a termet, de a lelkes diákok zsidongásának elcsendesedése után nem vette még rögtön kezdetét Éder Andrea figyelemfelkeltő címmel rendelkező előadása, ugyanis sorsolás következett. A Zöld Mindentudás Egyetemének hallgatói lehetőséget kapnak, hogy az előadásokon megszerzett tudásukat felhasználva, az STKH honlapján megválaszoljanak egy, az adott témával kapcsolatos kvíz kérdést. Ennek nyereeményét, mely egy „Legyen a Föld barátja” gravírozással ellátott fém bögre, illetve egy szellemiségében ezzel megegyező vászon táska, a Tóth Antal Nevelési – Oktatási és Módszertani Központ tanulója örömmel vehette át az első, Érteni a zöld híreket című előadás kvíz kérdésére adott helyes válaszáért.

A diákok figyelmét már az előadás elején gyorsan és mind az ötven perc erejéig sikerült megnyerni. Éder Andrea egy általa megvásárolt cipőnek és annak dobozának bemutatásával indította el egy régi – új felfogás alapjait, melynek alkalmazásával nagyon sokat tehetünk a környezetvédelemért.

A kezdeti percek már csak azért is bolygatták a fiatalok fantáziáját, mert nem tudták, a későbbiekben hol és hogyan kaphat még szerepet e témában ez a bizonyos lábbeli.

A környezetvédők egyik vesszőparipája, hogy túl sokat vásárolunk. De miért baj ez?

A föld egyik felén ásunk egy gödröt a nyersanyagért (alapanyag, energiahordozó) aztán egy másik helyen eldobjuk és dombot, szemétdombot építünk. Az ember vált a legnagyobb felszínformáló erővé, melyet mi sem bizonyít jobban, mint a Jangce Három-szorosában épülő gát példájának bemutatása. A képekkel gazdagon illusztrált diászor és a gát építésének során keletkezett károk (megépítéséhez több, mint száz várost és falut töröltek le a térképről, biztonsági okokból közel 1,4 millió embert kellett kitelepíteni, több, mint száz munkás lelte halálát az építkezés során, a szoros területén 26 geológiai katasztrófa történt) ledöbbsentette a hallgatóságot.

Szemben azzal a gazdasági haszonnal (mivel az építmény 15 tartomány energiaellátását fogja segíteni) mely ellensúlyozza a tragédiákat.

Elgondolkodtató kérdés következett: Tényleg meg kell változtatunk a világot ahhoz, hogy jól éljünk a Föld bolygón?

Valószínűleg és a tekintetekből ítélve sok fiatal agyán átfutott, hogy a jövőt ők képezik és az előadás minden egyes perce és szava nekik és értük szól. Hiszen ahogy Charles Kettering is megfogalmazta: „Mindannyiunknak törődnünk kell a jövővel, elvégre életünk hátralévő részét ott fogjuk tölteni.”

Törődnünk kell a jövővel, a holnappal, annak minden változásával, veszélyével, de a jó és bevált gyakorlatokkal is, melyekkel megőrizhetjük környezetünk épségét és mellyel szerepet vállalunk egy felelősségteljes cél elérésében.

A holnap jelentős változásai az emberi kapcsolatokban, a szokásokban, értékekben és az információszerzésben mehetnek végbe, a jelentős veszélyei közé pedig a megoldatlan energia utánpótlást, a vízkészlet fogyását, az éghajlatváltozást és a hamis gazdasági növekedést sorolhatjuk elsősorban.

S ahogy a természet bölcs, úgy mi is legyünk előrelátóak. Hiszen a természetben semmi nem megy veszendőbe, mert minden alkotóelem egy ciklus része, vagyis a ciklus végén újra becsatlakozik egy újabb körforgásba. Dédapáink még tudták és ismerték a jól bevált gyakorlatot, miszerint minden jó valamire. Ami pedig semmire nem jó, azt félre kell tenni, mert valamire még jó lesz.

S ahogy a természetben semmi sem megy veszendőbe, így még egy, az ember által elhordott terméknek sem kell hulladéknak minősülnie. Bemutatásra került az a közel 3 perces film, melyben a gondolat sor elején említett lábbeli elkészítési módját mutatják be. A hallgatóság meglepett volt, a videó pedig nélkülözhetetlen keretét képezte a színes előadásnak és a folyamatos figyelemnek, érdeklődő tekinteteknek.

De jelenleg 2011-ben vagyunk és a mai gyakorlat nem jó, mert lehetetlen a felhasznált anyagok szétválogatása, romlik az anyag minősége, külön folyamat az ártalmatlanítás, illetve energia és nyersanyag utánpótlással kell javítani a minőséget.

A „bölcstől bölcsőig” elmélet teljesen környezetbarát. Fontos, hogy példaként éljen bennünk a természet és dédapáink gyakorlata, felejtjük el a hulladék fogalmát és legyen minden termék azonos minőségben felhasználható. Ez esetben egy olyan körfolyamatról van szó, amiben mindennek helye van, ami az egyik folyamatnak végterméke, az kiinduló anyaga egy másiknak és nincs hulladék.

Legegyszerűbb gyakorlati példája a cseresznyefa: tervezés – gyártás – újrahasználás. Éder Andrea nem csak gazdag és tartalmas gondolatokkal szolgált a hallgatóságnak, hanem ezt érdekesebbnél érdekesebb képekkel, illusztrációkkal és gyakorlati tanácsokkal is fűszerezte, útmutatást és bátorítást adva a fiatal generációnak a jövőre nézve.

Előadónk pozitív látásmódja és szemlélete végig érződött az előadáson, a hallgatóságot pedig biztatva indította útjára aszerint, hogy gyűjtsék továbbra is szelektíven a hulladékot, figyeljék az új lehetőségeket, takarékoskodjanak, s ha mindezeket elkezdik, illetve folytatják, ne hagyják abba!

